

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dissertatio Theologica De Formulari Ab Illustrissimis
Episcopis Belgii Proposito In Causa Jansenii**

Claremontius, Johannes

Coloniæ, 1693

§. XI. Eodem modo habenda fides Ecclesiæ circa sensum Jansenij, quo de
sensu cuiusvis hæretici certi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40333

incertum, ubi tamen incertum est an aliquid sit certum an incertum; accedente jussu Superioris juramentum præscribente in eo casu, non solum licet, sed & quis tenetur illud præstare, quia in re dubiâ, uti dictum est, oportet obedire. Docet idem S. Doct̄or, Superiores audiendos tanquam Deum in iis quæ non sunt aperitè contra Deum: & addit. Quidquid vice Dei præcipit homo quod non est certum dispergere Deo, haud secus accipiendum est quam si præcipiat Deus. Hisce autem verbis tribuitur obedientiæ infallibilitas non delinquendi: quatenus subditus sui Facti Dominus existimandus non sit, cum sit tanquam instrumentum ministeriumque Superioris, uti loquitur S. Augustinus lib. de utilit. cred. Quamvis igitur Superioris erraverit responsum, fides tamen credentis & labor obedientis non errabunt, inquit B. Columbanus in Reg. cap. 9. Nec enim ad promerenda aeterna vita gaudia exquiritur qualitas operis, sed mortificatio propria & executio alienæ voluntatis, ait S. Gregorius in 1. Reg. cap. 3. Unde mortem intrepidus expectet, certus de excessu vita, non a se sed à præside suo rationem exactum iri, inquit S. I. Climacus Grad. 4. de obed.

Quid verò præsidii in tremendo Dei judicio sperant, qui reclamante licet Ecclesiâ Iansenii sensum vel retinent vel dubium censem, vel certò non esse damnatum contendunt: quique proponente cādem formulâ ad ejus sensus ejurationem, idcirco subscribere nolunt? An forte quod Ecclesia non sit in talibus factis infallibilis vel quod ipsi vel aliqui alii Doctores ex adverso judicent? At vereri summoperè debent, ne illud Matth. 18. ipsis regeratur. Si quis Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus: & istud S. Augustini epist. 118. ad Ianuarium: si quid tota per Orbem frequentat Ecclesia, quin ita faciendum sit disputare velle, insolentissimæ insanæ est.

§. XI.

Eodem modo habenda fides Ecclesiæ circa sensum Iansenij, quo de sensu cuiusvis hæretici certi.

Difficultatem forte movebunt de genere fidei quæ ab ipsis exiguntur: sitne divina an humana? Non divina, inquiet, quia multi etiam ex iis qui subscribunt, & subscriptionem exigunt eam non deberi declarant. Non humana, quia hæc non satisfaciet iis qui divinam requirunt. Respondeo quod præmixtum attinet fidem internam exigi:

igit : sed an hæc futura sit divina an humana, quæstio est speculativa. Talis est quæstio inter Theologos agitata : an sit de fide divinâ Pontificem qui pro tempore existit verum esse Pontificem ? Ad cuius tam internam recognitionem strictè obligantur omnes Ecclesiæ filii. Sic Martinus V. in Concilio Constantiensi per Bullam expressam ab Hussitis aliisq; hæreticis qui Ecclesiæ reconciliari volebant præscripsit exigendum, ut credant Papam legitimè electum qui pro tempore fuerit (eius proprio nomine designato) esse successorem B. Petri, habere supremam autoritatem in Ecclesiâ Dei.

Talem illi de sensu Jansenii saltem prætent fidem, quam in factis de sensu certo Hæreticorum ipsimet censem. V. G. In eadem Bullâ præscribitur ab Hussitis exigendum, an credant, teneant, afferant, Wicleff. de Angliâ: Ioan. Hus. de Bohemia, Hieronymum de Praga esse hæreticos, & eorum Libros atque doctrinas esse perversas ? Hæc utique sincera erit & veri nominis erga Ecclesiam observantia, quam antiqui Patres exigeabant à rebellibus, quamque filii obedientes suâ sponte exhibebant. Hanc inculcat Christus ipse : nisi efficiamini sicut parvuli, id est non sensu vestro abundantes, non intrabitis in regnum calorum. Ubi S. Hilarius ait : pueros credentes omnes per audientiæ fidem nuncupavit : dictis credunt, & quod foris audiunt verum habent.

§. XII.

*Videtur Fides, Ecclesiæ debita in facto Jansenii,
ad Divinam pertinere.*

CETERUM multis ex capitibus ostenditur, cum qui fidem internam Ecclesiæ debitam circa factum Jansenii præstare detrectat, non solum crimen hærefoeos strictè aut latius acceptæ incurrire, sed etiam multiplicitate peccare aduersus regulas morum in subjectione & obedientiâ Christianâ.

Primò quidem ex connexione hujus facti cum jure, quod est fidei, ante expositâ, incurritur crimen hærefoeos : quia factum istud ita imbibitur definitioni Ecclesiæ circa jus ipsum, ut negari non possit nisi hæc simul corruat & destruatur. Illud agnovit Episcopus Aletensis istis hominibus plurimum colendus : ita siquidem scripsit de eodem facto. *Et quoy qu'on reconnoisse la grande difference qu'il y a à prononcer sur une question de fait & de prononcer sur une question de droit, & qu'il paroisse*